

Lucyna Szadkowska

Mionów, pow. Opole

Informator Archeologiczny : badania 2, 189-190

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

bowe. Mniej liczne - oienkościenne, czernione i gładkie. Ornament spotykany na naczyniach - meander, kratki w dolnej części brzuśca. Występują też naczynia na wysokiej nóżce. Wśród materiału ceramicznego znaleziono dno grubościennego naczynia, w którym w czasie jego produkcji celowo wykonano otwór o średnicy 1,5 cm.

Obiekt mieszkalny można datować na okres rzymski II - III w. n.e. Stanowisko kwalifikuje się do dalszych prac wykopaliskowych.

MIONÓW, pow. Opole

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Badania prowadził mgr Lucyna Szadkowska. Finansował WKZ w Opolu. Piąty sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

W okresie od 8.VII do 12.VIII.1968 roku kontynuowano prace ratownicze, prowadzone tu od 1963 roku. Celem ich było odkrycie i eksploracja dalszych obiektów archeologicznych zagrożonych przez wybieranie piasku. Założono dwa wykopy /I i II/ oraz dwa rowy sondażowe /nr 1 i 2/ o łącznej powierzchni 265 m². Usytuowano je na północno wschodnim stoku wzniesienia piaszczystego, łagodnie opadającego w kierunku łąk. Obiekty zalegały w warstwie drobnoziarnistego piasku. Ogółem wyeksplorowano 12 obiektów /trzy obiekty położone w obrębie rowu nr 2 wyeksplorowano w 20-30% z młodszego okresu wpływów rzymskich, w tym: 6 palenisk, 4 jamy i 2 skupiska żuźla. Uwagę zwracają szeregowo usytuowane paleniska tworzące rząd o długości 25 m. W czterech paleniskach stwierdzono

obecność bierwion spalonych, zalegających na samym dnie obiektu.

Wspomniane wyżej obiekty archeologiczne zawierały nieliczny materiał ceramiczny grubej roboty i niewielką ilość ułamków ceramiki wykonanej na kole, żużel żelazny, fragment nożyka, zawieszkę do pasa oraz przedmiot żelazny o bliżej nie określonej funkcji /młot?/.

Z dotychczasowych obserwacji wynika, że północno-wschodnia część osady miała charakter produkcyjny, tu bowiem koncentruje się większa ilość jam o przeznaczeniu przemysłowym.

MOKRA, pow. Prudnik

patrz okres neolitu

NIEDANOWO, pow. Nidzica

patrz okres lateński

NOVAE /SWISZTOW/
/Północna Bułgaria/

Seminarium Archeologii
Klasycznej Uniwersytetu
Warszawskiego

Badania prowadził prof. dr Kazimierz Majewski przy współudziale prof. dr Stefana Parnickiego-Pudełko, doc. dr Ludwiki Press, mgr Stanisławy Kołkówny, mgr Zbigniewa Tabasza. Finansowało Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego. Dziewiąty sezon badań. Osada z okresu rzymskiego.